

tede, faste mellemfolkelige Domstol for et yderligere Tidsrum af 10 Aar.

Det paahviler mig at stille Forslag om, paa hvilken Maade denne Sag skal behandles. Mit Forslag vil gaa ud paa, at Sagen undergives to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Opretholdelse af Arbejdet i kriseramte Virksomheder.

Forhandlingen genoptoges.

Erhvervsministeren (Starming): Jeg har Grund til at takke for de Udtalelser, der er kommet i Tilslutning til Forslaget, eller som dog har tilkendegivet Villighed til at søge at naa til en Forstaaelse om den foreliggende Sag, om end med visse antydede Ændringer. Lovforslaget er, som fremhævet ved Fremsettelsen, selvfølgelig udarbejdet for derved at søge at imølegaa den omfattende Arbejdsløshed, som Tiden og Forholdene har medført. Jeg har set indvendt, at dette Forslag ikke var noget originalt, og jeg maa jo erkende, at det under visse Forhold at yde Tilskud for at modvirke Arbejdsløshed er kendt fra flere Steder. Jeg har derfor ogsaa selvfølgelig i de Overvejelser, der paa tidligere S. adier har fundet S. ed om Sagen, netop støttet mig paa de Erfaringer, som andetsteds er indhøstet, og jeg kan ikke se, at den Indvending, som navnlig i Venstreblade har lydt mod Forslaget, skulde indeholde nogen Realitet, thi det kan dog formentlig ikke forringe en Sag, at man allerede har beskæftiget sig med en lignende Ordning i Lande som England og Holland; det maa tværtimod til en vis Grad være en Fordel, fordi man da kan bygge paa Erfaringer, som er indhøstet andre Steder. Jeg ser ogsaa i Dag i et Blad, at man med en vis Formøjelse konstaterer, at der ikke i Gaar har været nogen høj Stemning her i Folketinget. Jeg kan nu heller ikke se, at Situationen egentlig egner sig til nogen høj Stemning: 80 000 arbejdsløse, af hvilke mange nu har Maaneders Arbejdsløshed bag sig, kan vel egentlig ikke give Anledning til, at man i høj Stemning beskæftiger sig med et Forslag, der gaar ud paa at bringe nogle af disse Tusinder Beskæftigelse. Jeg hørte

her i Gaar en anden Indvending fra den konservative Ordfører (Drachmann), som sagde, at den Ret, der findes i denne Lov, smagte ham ikke; det var ikke en Ret efter konservativ Recept. Og det er jo forstaaeligt, at den Smag, som hvert Parti særlig ynder, just ikke kan være fremherskende i et Lovforslag, hvis Formaal er at blive gennemført. Hvis det havde den Smag, som den konservative Ordfører særlig lægger Vægt paa, vidste han paa Forhaand, at saa vilde Retten overhovedet ikke blive serveret, for saa er det jo utænkeligt, at den kan finde Tilslutning her i Rigsdagen. Jeg maa dog sige, at Retten er heller ikke efter socialdemokratisk Smag; der er utvivlsomt ingen, der i den Forstand anser dette Forslag for en Livret; det, at Eihvervslivet skal opretholdes ved Tilskud eller ved andre ekstraordinære Foranstaltninger, er fornuftigvis ikke en Fremgangsmaade, man i særlig Grad kan ønske at følge; men det er altsaa en praktisk Foranstaltning, paa samme Maade som man nu og da maa tage en besk Medicin, naar man er syg, og nødvendigvis skal have Medicin.

Der var for nogle Dage siden i det høje Folketing en lidenskabelig Diskussion, hvorunder jeg ser, at mange meget stærkt har bekæmpet et Forslag om at nedsætte Bevillingerne til Dyrskuer og andre lignende Foranstaltninger, som er af Interesse for Landbruget. Disse Bevillinger, som gaar op imod ca. 4 Mill. Kr. aarlig, har neppe nogen stor Betydning for Beskæftigelsesgraden i Landbruget; jeg har ikke Indtryk af, at man ved Hjælp af disse 4 Mill. Kr. beskæftiger synderlig flere Arbejdere indenfor Landbruget, end man vilde kunne, selv om disse 4 Mill. Kr. nedsættes til et noget mindre Beløb. Men netop naar jeg lægger Mærke til den Ivrighed, hvormed man fra Landbruget søger at opretholde en 4 Mill. Kr.'s Bevilling til Formaal, som Landbruget interesserer sig for, kan jeg ikke andet end forbavses over, at Venstre nu, da der foreligger et Forslag om *midlertidigt* at stille et Beløb til Raadighed med det Formaal at søge Beskæftigelsesgraden i en Del Virksomheder af mere bymæssig Karakter forøget, for at faa indskrænket den Arbejdsløshed, som nu er oppe paa over 80 000 — at Venstre heroverfor møder med Modstand og Betæneligheder samtidig med, at det søger at opretholde hver Skillings Bevilling, som Landbruget har opnaaet. Dette forøger unægtelig det Indtryk, som man bestandig har haft af, at Venstre er det mest ensidige Klasseparti for det besiddende Landbrug,